

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ *Αγίου Παντελεήμονος (27 Ιουλίου)*

Ο ιατρός της αγάπης

Ο Άγιος Παντελεήμων, του οποίου την μνήμη τιμούμε σήμερα, αδελφοί μου, είναι ένας χρυσός κρίκος στην διαχρονική Αγιολογική αλυσίδα της Εκκλησίας μας, που ξετυλίγεται κάθε μέρα μπροστά μας. Έζησε στα τέλη του 3^{ου} αιώνας, στη Νικομήδεια, σε οικογένεια με μητέρα Χριστιανή και πατέρα ειδωλολάτρη. Ο ίδιος σπούδασε την ιατρική επιστήμη κοντά στον σπουδαίο ιατρό Ευφρόσυνο, ενώ διδάχθηκε την Χριστιανική πίστη από τον Ιερέα της πόλης του Ερμόλαο. Μια σειρά από αποκαλύψεις της Χάριτος και της δυνάμεως του Ιησού Χριστού τον κατέστησαν πιστό μέλος της Εκκλησίας και ανάργυρο ιατρό προς όλους όσοι αναζητούσαν ίαση και θεραπεία από εκείνον. Η μόνη «αμοιβή» την οποία ζητούσε ήταν να πιστέψουν οι θεραπευμένοι στον Χριστό, με την δύναμη του Οποίου ασκούσε το ιατρικό λειτούργημα. Το γεγονός αυτό κίνησε την μνήμη της ειδωλολατρικής εξουσίας, αποτέλεσμα της οποίας ήταν ο Παντελεήμων να γευθεί τον μαρτυρικό θάνατο, έχοντας οδηγήσει, όμως, με την σταθερή του στάση και την δύναμη της ομολογίας του, την πλειονότητα των διωκτών του στην αληθινή πίστη του Χριστού.

Η μνήμη του μάς δίδει την ευκαιρία να σημειώσουμε τρία σημεία, από τα οποία πιστεύουμε ότι πολλά μπορούμε να ωφεληθούμε στην πνευματική μας ζωή. Το πρώτο σημείο είναι ότι η Εκκλησία μας, στο πρόσωπο του Αγίου Παντελεήμονος, δοξάζει τον ίδιο τον Θεό. Αυτό συμβαίνει με όλους τους Αγίους. Η τιμή δεν περιορίζεται μόνο στον Άγιο της κάθε ημέρας, αλλά αντανακλά στον Θεό, που είναι ο *μόνος Άγιος και εν Αγίοις αναπαυόμενος*¹. Πρόκειται για κορυφαία Θεολογική αλήθεια, που απαντά στις κατηγορίες που εξαπολύουν, κατά καιρούς, οι Προτεστάντες στην Ορθόδοξη Εκκλησία, την οποία κατηγορούν για ειδωλολατρία, ότι δηλ. ειδωλοποιεί, θεοποιεί ανθρώπινα πρόσωπα και αποδίδει σ' αυτά τιμές που προσιδιάζουν μόνο στον Θεό. Οι Άγιοι, όμως, είναι οι φίλοι του Θεού, είναι τα όργανα της Χάριτος του Αγίου Πνεύματος, είναι οι άνθρωποι του Θεού, αυτοί που έχουν ταυτίσει τη θέλησή τους με τη βούληση του Θεού, που επιτρέπουν μέσω αυτών να ενεργεί ο Θεός. «Στα πρόσωπα των Αγίων η Εκκλησία βλέπει την ενσάρκωση της αλήθειας της, την ένσαρκη μαρτυρία της σωτηρίας, τους πρώτους καρπούς της Βασιλείας του Θεού, τις «απαρχές» της ζωής προς την οποία ολόκληρη η Εκκλησία οδεύει»²

¹ Ευχή Τρισαγίου Ύμνου της Θείας Λειτουργίας

² Χρήστος Γιανναράς, «Αλήθεια και ενότητα της Εκκλησίας»

Το δεύτερο σημείο στο οποίο θα σταθούμε είναι το όνομα του Αγίου Παντελεήμονος, που, σύμφωνα με το συναξάρι του, τού απέδωσε ο Θεός τη στιγμή του μαρτυρίου του. Ήταν μία αποκάλυψη, αλλά και μία επιβράβευση της μεγάλης αγάπης του Αγίου προς τους ανθρώπους, τους οποίους, ως ιατρός, φρόντιζε και θεραπεύε. Η αγάπη του ήταν μίμηση της Θείας αγάπης του Ιησού Χριστού, ο Οποίος από αυτήν κινούμενος, έγινε άνθρωπος, φόρεσε την ασθενική ανθρώπινη φύση, για να την θεραπεύσει από το άλγος της αμαρτίας και να της χαρίσει την προοπτική της σωτηρίας. Το όνομα του Αγίου Παντελεήμονος φανερώνει τον τρόπο που ασκούσε την ιατρική επιστήμη, όχι ως μέσο πλουτισμού και εξασφάλισης της προσωπικής του ευημερίας, αλλ' ως προσφορά του Χριστού της αγάπης προς τους ανθρώπους. Διακατεχόταν από πνεύμα Θεού, γι' αυτό η επιστήμη του ήταν καρπός της αρετής του, καθότι «επιστήμη χωριζομένη αρετής πανουργία εστί», σύμφωνα με τον Πλάτωνα. Γι' αυτό, ο Άγιός μας είναι και πρέπει να είναι πρότυπο για όλους όσοι ασκούν το ιατρικό λειτούργημα, το οποίο είναι πρωτίστως έργο αγάπης και φιλαδελφίας.

Το τρίτο σημείο είναι το γεγονός πως ο Άγιος Παντελεήμων οφείλει την Χριστιανική του πίστη, όσο και την αγιότητα του βίου του, στην Χριστιανή μητέρα του Ευβούλη, την οποία έχασε όσο ακόμα ήταν παιδί. Εκείνη πρόλαβε και έσπειρε στην παιδική ψυχή του τα σπέρματα της πίστεως και της ευσεβείας, στάλαξε στην καρδιά του την αγάπη για τον Χριστό, με αποτέλεσμα να χαρίσει στην οικουμένη έναν Άγιο, υπόδειγμα βίου και ομολογίας Χριστού. Η στάση της αγίας εκείνης γυναίκας αποκαλύπτει τον ρόλο της κάθε μητέρας, ο οποίος είναι κορυφαίος ρόλος, που αφορά το παρόν και το μέλλον των παιδιών της. Οι μητέρες που φλέγονται από την αγάπη του Ιησού Χριστού και μεταδίδουν στα παιδιά τους τις αρχές της πίστεως και τα ασφαλίζουν μέσα στο λιμάνι της Εκκλησίας, προσφέρουν έργο σωτηρίας, κληροδοτούν στα τέκνα τους τον αληθινό θησαυρό που θα τα καταστήσει αληθινά πλούσια, όχι με τα μέτρα του κόσμου, αλλά με τα κριτήρια του Θεού.

Ας δοξάσουμε, λοιπόν, τον Θεό, αγαπητοί μου, γιατί χάρισε στην Εκκλησία Του έναν τέτοιο Άγιο, που λειτουργεί τόσους αιώνες, ως υπόδειγμα βίου, αρετής και πίστεως και ας διδαχθούμε από τις πτυχές του βίου του, προσπαθώντας να μιμηθούμε την δίχως όρια αγάπη του προς τους ανθρώπους και την απόλυτη αφοσίωσή του στον Ιησού Χριστό. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.